

26. oktober 2009

Til

Justitsministeriet

Att.: kontorchef Lennart Houmann

Høring over betænkning nr. 1509 om gennemførelse af forbrugerkreditdirektivet

Justitsministeriet har fremsendt ovennævnte betænkning med anmodning om Finans og Leasings eventuelle bemærkninger.

Finans og Leasing har deltaget i den arbejdsgruppe, som har afgivet betænkningen, hvorfor vi alene har følgende få bemærkninger:

Der bør arbejdes tværministerielt på at skabe adgang for kreditgivere til relevant/vigtig information om låntagers økonomiske forhold til brug for den kreditvurdering, der skal ske efter § 7 c

Som noget helt nyt i dansk ret introducerer forbrugerkreditdirektivet et krav om, at kreditgiver skal foretage en vurdering af låntagers mulighed for at tilbagebetale lånet baseret på ”fyldestående oplysninger, der, ... indhentes ... ved søgning i relevante databaser”.

I den forbindelse gør Finans og Leasing opmærksom på, at det offentlige besidder ganske væsentlige informationer om låntagers økonomiske forhold, som vil være til væsentlig gavn for kreditvurderingen. Helt centralt kan nævnes SKAT's oplysninger om bl.a. indkomst (Indkomstregisteret oprettet ved lov nr. 403 af 8. maj 2006) og eksisterende gæld (af hensyn til rentefradragsret) og Fogedretternes oplysninger om debitorer, som har afgivet insolvenserklæring.

Fogedretterne besidder i dag oplysninger om en lang række forbrugere, der har afgivet insolvenserklæring, og som ikke samtidig er registreret i de private registre (RKI/Experian ell Debitor Registret), som har registre over dårlig betalingsevne. I dag kan det desværre derfor ske, at der ydes lån til en person, som indenfor det seneste halve år har afgivet insolvenserklæring i fogedretten. Det vil kunne forhindres ved adgang til Domstolsstyrelsens kommende elektroniske/centrale register over insolvenserklæring.

For at kreditgiver i fremtiden bedst muligt kan leve op til formålet bag bestemmelsen nemlig at undgå at borgere for optaget mere gæld end de kan afdrage, bør der skabes adgang for banker og finansieringsselskaber til disse oplysninger. Oplysningerne bør kunne indgå i et naturligt informationsflow, hvorfor der bør være mulighed for system-til-system løsninger.

Naturligvis skal hensynet til borgernes integritet vægtes højt, hvorfor adgangen til oplysningerne skal nyde den beskyttelse, som følge af persondataloven. Oplysninger bør således formentlig alene kunne tilgås med borgerens samtykke, som kan indbygges i kreditanmodningen.

Det er Finans og Leasings opfattelse, at situationen i mange andre EU-lande er, at kreditgiver har adgang til sådanne eller lignende offentlige oplysninger til brug for kreditvurderingen. Det er vigtigt, at den samme adgang skabes her i landet, hvis vi skal leve op til direktivets ambition om at undgå overgældssætning af den enkelte borger.

Finans og Leasing opfordrer derfor til, at der i forbindelse med lovgivningsarbejdet tages stilling til formerne for et fremtidigt samarbejde mellem relevante ministerier og brancheorganisationer med henblik på at skabe grundlag for en bedre udnyttelse af relevante offentlige oplysninger til brug for kreditvurderingen fremover.

Konkret har Finans og Leasing medio oktober 2009 rettet henvendelse til Domstolsstyrelsen med henblik på at kreditgiveres adgang til insolvenserklæringer indtænkes i det aktuelle projekt med at etablere et centralt, elektronisk register over insolvenserklæringer. Finans og Leasing beder Justitsministeriet være med til at understøtte denne proces.

Prisoplysningsregler bør forenkles

Direktivets indeholder en ny metode til at give forbrugere mulighed for prissammenligning ved at forpligte kreditgivere til at afgive såkaldte ”prækontraktuelle oplysninger” jf. art. 5 og lovudkastets § 7 a. Det kan derfor diskuteres, om det gør at de særlige danske prisoplysningsregler, som jo har samme formål, skal ophæves.

For en ophævelse taler, at der ellers bliver flere parallelle ”spor” til brug for kundens prissammenligning og dermed store administrative byrder. Det gør området unødigt indviklet for såvel de finansielle virksomheder, andre virksomheder fx detailhandlen, som er i berøring med reglerne, og forbrugerne.

Hvis man vælger at fastholde prisoplysningsreglerne, vil Finans og Leasing opfordre til, at der hurtigst muligt igangsættes et revideringsarbejde i samarbejde mellem de berørte myndigheder (Forbrugerstyrelsen og Finanstilsynet) og brancher. Arbejdet med revidering af de to i dag næsten éns regelsæt bør koordineres. Og det bør sikres, at nye regler kan træde i kraft samtidig med den ny kreditaftalelov, således at virksomhederne kan foretage nødvendige tilpasninger i en forretningsgang.

Ligestilling af banker og finansieringsselskaber hvad angår muligheden rente- og gebyrændringer

Finans og Leasing har i brev af 20. maj 2009 rettet henvendelse til Justitsministeriet med ønske om at § 15 ændres, således at finansieringsselskaber gives samme muligheder som banker for at foretage rente- og gebyrændringer. For god ordens skyld **vedhæftes** brevet. Finans og Leasing ser gerne, at den foreslåede ændring tages med i forbindelse med ministeriets udarbejdelse af lovforslag.

Det bør være muligt at udfærdige (alle) kreditaftaler digitalt

Forbrugerkreditdirektivet tillader, at en kreditaftale indgås digitalt på betingelse af, at aftalen opfylder kravene til et varigt medie.

Mange kreditaftaler indgås i dag via nettet, og mange kunder har fået adgang til digital signatur via den offentligt udbudte OCES-signatur. Det eneste der herefter forhindre at indgå kreditaftalen digitalt er, at retsplejeloven - uagtet vi lever i et højteknologisk samfund - kræver, at der fremlægges en original fysisk låneaftale (papir-dokument), når kreditor må forfølge sit krav i tilfælde af låntagers betalingsforsømmelse. Det understreges, at det er klart, at kreditgivere ikke ønsker at opbygge en portefølje af lån, som ikke i praksis kan håndhæves i tilfælde af, at lånene ikke tilbagebetales som aftalt. Derfor er retsplejelovens krav en reel, uovervindelig forhindring for at etablere digitale låneaftaler.

Hvad angår låneaftaler, som har pant i fast ejendom, andelsboliger, biler eller andre formuegoder, blev der i forbindelse med lovgivningen om digitaliseringen af tinglysningssystemet tilbage i 2006 (netop ikrafttrådt i september 2009 hvad angår fast ejendom) foretaget en ændring af retsplejeloven, så digitale låneaftaler også kan håndhæves digitalt ved retten. Det bør også være tilfældet for låneaftaler, som ikke er sikret ved pant (blankolån), således at kreditgivere beskæftiget med dette område ikke stilles ringere i konkurrencen end andre kreditgivere, og således at de rationaliseringsgevinster, som ligger åbne ved anvendelse af ny teknologi, også kan høstes på dette område.

Retsplejeloven bør derfor ændres, så det gøres muligt at fremlægge en digital låneaftale for retten. Så længe det ikke er muligt, får det danske samfund ikke gavn af de rationaliseringsmuligheder, som anvendelse af ny teknologi vil indebære også på dette område. Det bemærkes, at projektet om digitaliseringen jo netop bygger på, at der er store rationaliseringsgevinster ved at digitalisere processerne for alle involverede parter. Der bør også åbnes for disse muligheder på området for blankolån.

Finans og Leasing opfordrer derfor Justitsministeriet til i forbindelse med fremsættelse af lovforslag om ændring af kreditaftaleloven også at fremlægge forslag om den fornødne ændring af retsplejeloven.

Bilag 2

I Bilag 2, pkt. 3 om kreditomkostninger er der en rubrik kaldet ”Tilknyttede omkostninger”. Det er uklart, hvad der menes med det. Begrebet ”tilknyttede omkostninger” er ikke defineret i loven. Er det blot en overskrift møntet på rubrikkerne nedenfor, hvor der derfor ikke skal anføres noget? Eller skal der anføres et beløb i kassen til højre for ”tilknyttede omkostninger”? Og i givet fald hvilke typer omkostninger er der tale om?

Med venlig hilsen

Christian Brandt